

HISTORIE

Když se posuneme v čase zpět až do pravěku, zjistíme, že území, na kterém se dnes nachází město Hradec Králové bylo osídleno již v této prehistorické době. Dokazují to četné archeologické nálezy v oblasti okolo soutoku Labe s Orlicí a zvláště pak na okraji města v Plotištích nad Labem.

Hradec královským městem

Za vlády Přemysla Otakara I. roku 1225 se stal původní hrad s tržním předhradím svobodným královským městem, kde panovník i jeho následovníci často pobývali, což pro Hradec znamenalo otevřenou cestu k dalšímu rozvoji. Václav II. ustanovil město za část věna českým královnám, které na hradě žily jako vdovy. Ve století čtrnáctém vzrůstá prestiž města a město posílily výhody a dary, které městu potvrdili významní čeští panovníci Jan Lucemburský, Karel IV. i Václav IV. V té době byl Hradec Králové svým významem, rozlohou a počtem obyvatel nejvýznamnějším českým městem hned po Praze. Do tohoto období spadá i stavba monumentálního chrámu svatého Ducha, který můžeme obdivovat dodnes.

Husitská revoluce

Město se za husitských válek přiklonilo na stranu Jana Žižky, což na jednu stranu město počestilo, ale také bylo ochuzeno o četné umělecké a stavební památky. Po válkách Jiří z Poděbrad i Vladislav Jagellonský potvrdili městu stará privilegia a tak se Hradec Králové mohl znovu zařadit mezi nejbohatší města Českého království.

Události 16. a 17. století

Hradec se zapojil do odboje českých královských měst proti císaři Ferdinandovi I., který usiloval o mocenskou politiku Habsburků. Město za to zaplatilo konfiskací majetku a ztrátou politických práv. Tím skončilo vysoké postavení Hradce Králové v kraji. Z těžkých hospodářských poměrů vyvedl město primas Martin Cejp z Peclínovce. Období třicetileté války bylo pohromou pro město. Umístění císařské posádky a švédská okupace sužovaly město hmotně i duchovně. Švédské vpády postihly Hradec nejen vysokým výpalným, ale i těžkými ztrátami na obytných domech na předměstích. Tato doba nebyla zlá jen pro Hradec, ale pro celé České království. Přínos pro město pak mělo působení jezuitů.

Hradec vojenskou pevností

Když nastala sedmiletá válka o rakouské dědictví, přinutily vpády pruských vojsk do země zajistit obranu před nepřítelem. Josef II., jako spoluvladař Marie Terezie, dospěl k rozhodnutí, vybudovat z Hradce Králové vojenskou pevnost. Stavbě pevnosti, prováděné s přestávkou v letech 1766 až 1789, musela ustoupit obě předměstí. Obyvatelstvo bylo vystěhováno za vnější okraj inundační oblasti pevnosti, do nově založených obcí Nového Hradce Králové, Kuklen, Farářství a Pouchova. Celé město tak bylo obehnané hradbami a změnilo se k nepoznání. Můžeme říci, že tato doba byla dobou germanizace a město si vytvářelo německý ráz. I přesto byla zachována vlastenecká tradice a s Hradcem Králové jsou spojeny osudy významných českých osobností. V roce 1866 vypukla další válka mezi Rakouskem a Pruskem. Vzhledem k novým způsobům vedení války se další existence pevnosti ukázala bezúčelnou, naopak byla brzdou rozvoje města. O zrušení pevnosti a zbourání hradeb se zvláště zasloužil Ladislav Jan Pospíšil.

Přestavba města

Budování nového moderního města bylo započato za starosty Františka Ulricha. V počátečním velmi náročném období rozvoje se bourala pevnost, upravovaly uvolněné pozemky, stavěly nové budovy, komunikace a vznikaly první regulační plány. Přestavba probíhala v moderním stylu s přispěním významných architektů. Jistě každý zná jména Gočár a Kotěra. Nadčasová výstavba a regulační Gočárovův plán je se svým radiálně okružním principem výstavby dodnes inspirující. V této době zaznamenává město i průmyslový rozvoj a stává se tak významným centrem až do období začátku druhé světové války, kdy byl rozvoj utlumen. Po válce začala výstavba upadat do průměru a toto období je charakteristické monotónní hromadnou bytovou výstavbou panelových domů. V současnosti je opět kladen důraz na individualismus a moderní pojetí architektury, o čemž svědčí množství nových budov.

Zdroj: http://podnikamvhk.cz/strucna_historie_mesta_hradce_kralove/13.3.17 kráceno
zdroj obrázku: <http://www.boromeum.cz/o-boromeu.html/13.3.17>